

CPU (Central Processing Unit) A bit of Cpu

فهرست

2	..... CPU چیست
2	..... عناصر تشکیل دهنده CPU
3	..... CPU چگونه ساخته میشود
17	..... دو وظیفه اصلی پردازنده
	..... مراحل کاری
17	..... CPU
18	..... سرعت پردازنده و Clock Puls
19	..... Pipelining
20	..... Cash memory
21	..... CPU و اصطلاح نانومتر تکنولوژی
21	..... اسمبل یک Cpu
22	..... چرا Cpu های چند هسته ای
24	..... پردازنده های دو هسته ای
	..... تأثیر دمای زیاد بر روی CPU
26	.....
	..... تعدادی از مشکلات احتمالی Cpu و چگونگی کمتر شدن آن
	 26
	..... ویروس
28	..... Cpu
28	..... پردازنده های قلبی
	..... تفاوت های CPU های Intel و AMD
28	..... چیست
28	..... پایان

CPU

CPU چیست ؟

پردازنده یا واحد پردازنده مرکزی (CPU) اصلی ترین بخش کامپیوتر است . این قطعه وظایف مهمی از قبیل عملکرد های ریاضی ، منطقی ، مقایسه ای و محاسبه های مربوط به آدرس دهی در کامپیوتر را به عهده دارد CPU . مهم ترین تراشه بر روی برد اصلی هر کامپیوتر می باشد و آن مدیریت کلیه مراحل پردازش داده ها را به عهده دارد.

عناصر تشکیل دهنده CPU :

CPU ، این قطعه کوچک اما بسیار پیچیده چیزی نیست جز يك مجموعه بسیار بزرگ از ترانزیستور ها.

اما ترانزیستور چیست ؟ به بیان بسیار ساده ، ترانزیستور از سه سیم تشکیل شده است که یکی ولتاژ به آن وصل است و دو سیم دیگر نیز حامل جریان می باشند . اگر ولتاژ قطع شود در پی آن جریان نیز قطع خواهد شد در حقیقت ترانزیستور مانند يك سوئیچ ساده اما بسیار کوچک عمل می کند يك ترانزیستور به تنهایی کار خاصی انجام نمی دهد بلکه زمانی که تعدادی از آنها در کنار یکدیگر قرار دهیم می توان عملیات خاصی را توسط آنها انجام داد . با کنار هم قرار گرفتن ترانزیستورها می توان گیت های منطقی ایجاد نمود که توسط آنها اعمال منطقی (Logical) انجام می شود.

به عنوان مثال شکل 1 نحوه عمل گیت (Exclusive OR) XOR را نشان می دهد . خروجی گیت هنگامی 1 است که فقط یکی از ورودی ها حامل ولتاژ (1) باشد.

Y	X	Z
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

شکل 1

حال ولتاژها را مانند اعداد دودویی در نظر بگیرید که روشن (ON) به معنای 1 و خاموش (OFF) به معنای 0 است.

اکنون اعداد باینری را به ورودی گیت XOR می دهیم. اگر هر دو ورودی 0 یا هر دو 1 باشد خروجی نخواهیم داشت یعنی خروجی OFF می باشد (به جدول 1 توجه نمایید) و اگر فقط یکی از ورودی ها 1 باشد خروجی برابر 1 یعنی روشن (ON) می شود.

با در نظر گرفتن مثال فوق و به در صورتیکه از گیت های بیشتری در آن قسمت استفاده شود می توان عملیات منطقی و ریاضی مانند جمع ، تفریق ، ضرب و تقسیم را توسط ترانزیستورها و گیت ها انجام داد که اساس کار CPU است. اکنون کاری که سازندگان CPU مثلاً AMD یا Intel انجام می دهند عبارت است از کنار هم قرار دادن ترانزیستورهای بسیار زیادی (بالغ بر 230 میلیون ترانزیستور) برای انجام اعمال بسیار پیچیده تر که دقیقاً بر پایه همین علوم ساده استوار می باشد.

CPU چگونه ساخته میشود ؟

تا به حال در مورد نحوه ساخت يك CPU فکر کرده اید ؟ فرآیند تولید CPU ، جزء مشکل ترین و تخصصی ترین فرآیندهای تولید تراشه در دنیا، محسوب می شود. ممکن است تا به حال برای يك کاربر عادی، این سؤال پیش نیامده باشد که يك پردازنده از چه موادی و چگونه ساخته می شود. ولی این مسئله می تواند ذهن يك کاربر حرفه ای و یا نیمه حرفه ای را به چالش بکشد. شرکت Intel ، که یکی از بزرگترین شرکت های تولید کننده تراشه در دنیا می باشد، مراحل تولید يك CPU را منتشر نموده است. این فرآیند شامل صدها مرحله می باشد، ولی شرکت Intel به مهمترین مراحل تولید اشاره نموده است که من در این مقاله قصد دارم این مراحل را عنوان کنم. این مراحل از انتخاب ماسه ای خاص که دارای درصد خاصی سیلیکون، می باشد، شروع شده و در نهایت، به بسته بندی و عرضه CPU به بازار فروش، ختم می شود....

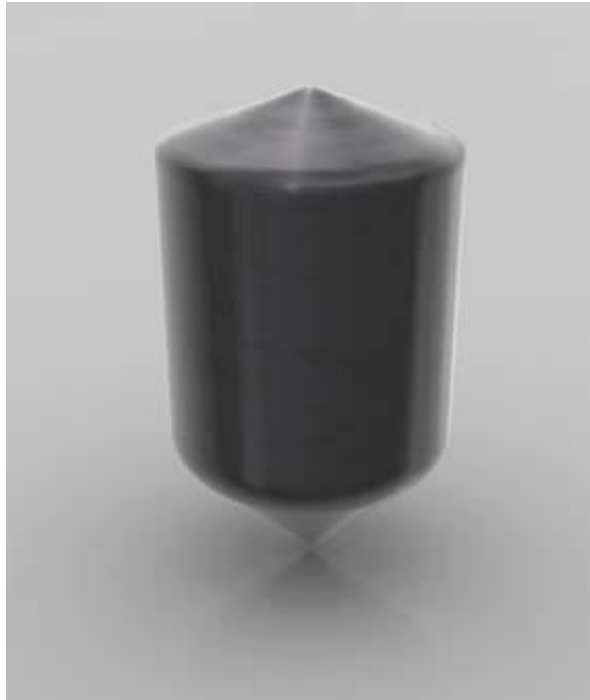

- 1- استفاده از شن و ماسه ای که دارای درصد خاصی از سیلیکون (سیلیسیوم) می باشد (به خصوص نوع خاصی از آن به نام Quartz که دارای درصد بالایی از سیلیکون است)، به عنوان جزء اصلی ساخت نیمه هادی.
- 2- پس از به دست آوردن شن و ماسه مخصوص به شکل خام و جداسازی سیلیکون، ترتیب فزونی مواد مشخص شده و سیلیکون در مراحل مختلف برای نائل شدن به کیفیت ساخت نیمه هادی که به آن (Electronic Grade Silicon) EGS می گویند، تصفیه می شود. مراحل تصفیه سیلیکون به قدری خوب انجام می شود که در نهایت، به ازای هر یک میلیارد اتم سیلیکون، تنها یک اتم ناسازگار (مخالف) وجود خواهد داشت. پس از فرآیند تصفیه، سیلیکون وارد فاز ذوب شدن می شود. در شکل زیر، می توانید مشاهده کنید که چطور یک کریستال بزرگ از ذوب شدن سیلیکون تصفیه شده، به وجود می آید.

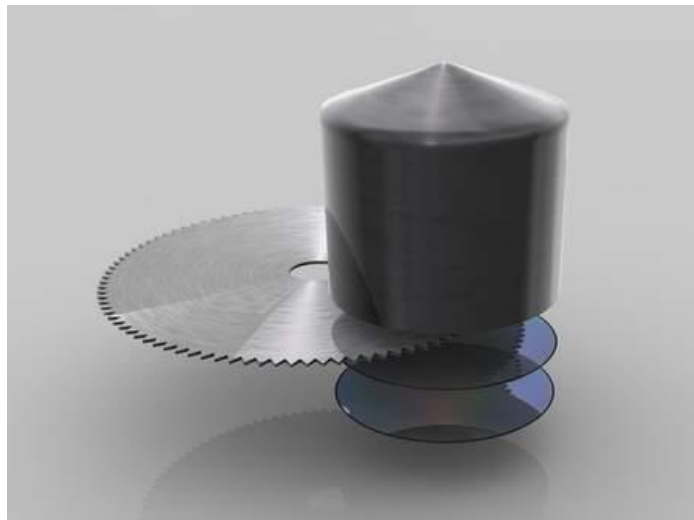

3- يك شمش تك كريستال، از EGS ساخته مي شود. يك شمش، وزني حدود 100 كيلوگرم (معادل 220 پوند) داشته و داراي 99/9999 درصد خالصي سيليكون مي باشد.

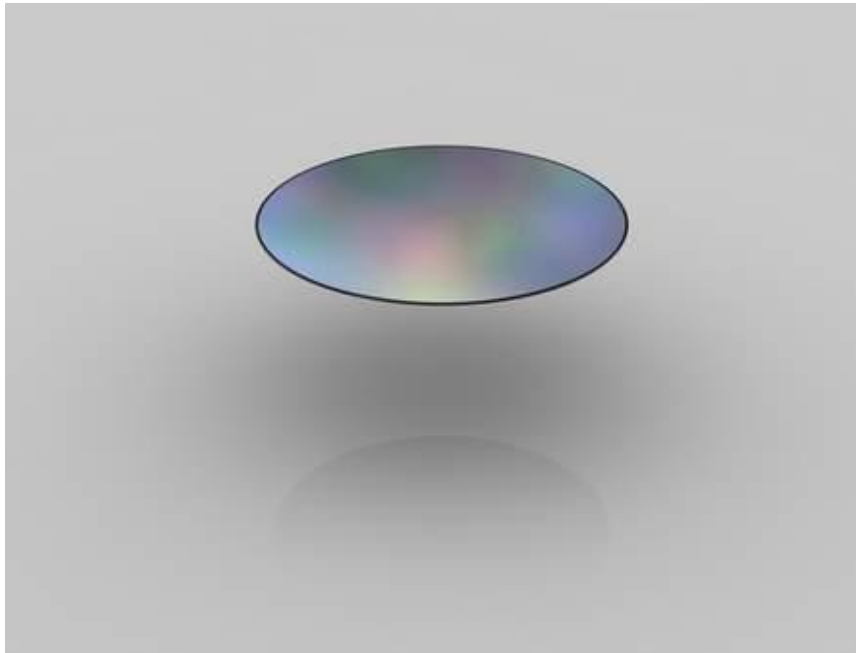
4- در اين مرحله، شمش (قالب) وارد فاز برش (قاچ كردن) مي شود. جايي كه ديسك هاي سيليكون تكي كه ويگر نام دارند، به شكلي باريك برش داده مي شود. برخي از شمش ها مي توانند بيش از 5 فوت (هر فوت معادل 48/30 سانتيميتر) باشند. قطر شمش ها نيز با توجه به سايز ويگر موردنياز، متفاوت است. امروزه ، CPUها معمولاً روي ويگرهاي 300 ميلي متري ساخته مي شوند.

5- بعد از هر برش، ویفرها آن قدر جلا (صیقل) داده می شوند تا سطح آنها کاملاً بی عیب و آینه ای شکل شود. نکته جالب اینکه، شرکت Intel خودش شمش و ویفر تولید نمی کند. بلکه ویفرهای تولیدی و آماده شرکت های دیگر را خریداری و استفاده می کند. پردازنده های 45 نانومتری شرکت Intel، از ویفرهایی با قطر 300 میلی متر (معادل 12 اینچ) استفاده می کنند. هنگامی که Intel برای اولین بار دست به تولید تراشه زد، مدارها را روی ویفرهایی با قطر 50 میلی متر (معادل 2 اینچ) چاپ می کرد. امروزه Intel، از ویفرهای 300 میلی متری استفاده می کند، که نتیجه آن کاهش قیمت تراشه ها می باشد.

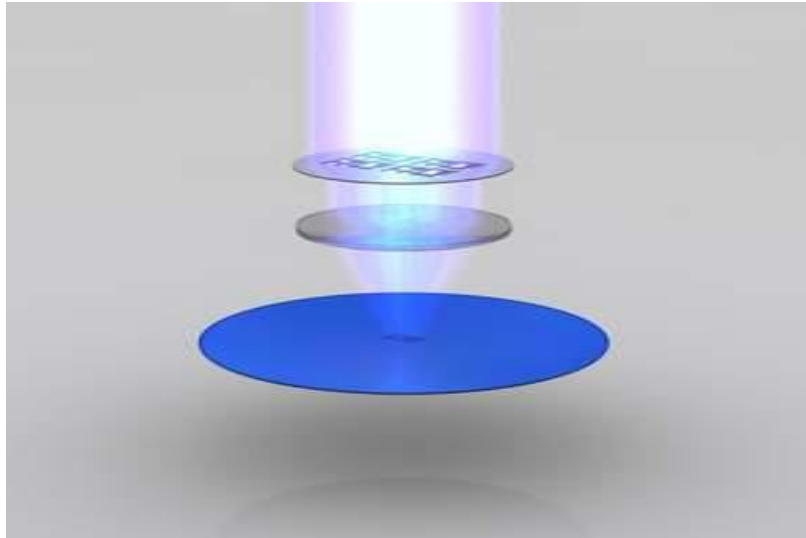

در شکل زیر، يك ويفر صيقل داده شده را مشاهده مي نماييد
 6- همان طور که در شکل زیر مشاهده مي کنيد، از يك مايع آبي رنگ (همانند
 چيزي که براي فتوگرافي استفاده مي شود) براي ايجاد پايداري و مقاومت روي
 سطح ويفر استفاده مي شود. در اين گام، ويفر به دور خود مي چرخد تا سطح
 آن به طور مساوي و هموار از مايع مربوطه پوشيده شده و همچنين خيلي باريك
 شود.

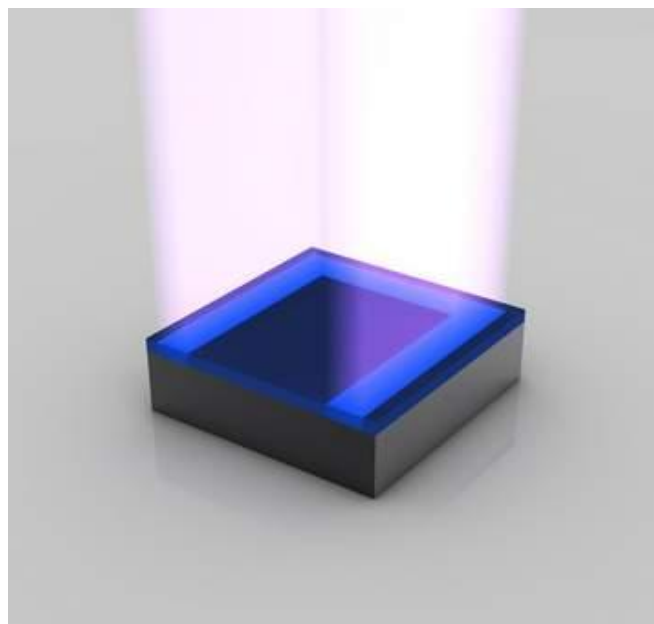
7- به سطح مقاوم شده ويفر، PRF (Photo Resistant Finish) گفته مي
 شود. در اين مرحله ، PRF در معرض اشعه فرابنفش قرار مي گيرد. توسط اشعه
 فرابنفش ، يك واکنش شيميايي (همانند آنچه که به هنگام فشردن دکمه
 Shutter در دوربین هاي عكاسي اتفاق مي افتد)، رخ مي دهد . ناحيه مقاوم
 ويفر که در معرض اشعه فرابنفش قرار گرفته بود، به شکلي قابل حل (حل
 شديني) در مي آيد. اين عمل پرتوگيري (منظور در معرض اشعه فرابنفش قرار
 گرفتن)، با استفاده از ماسک هايي که شبیه استنسيل عمل مي کنند، انجام
 مي شود. هنگامی که از اشعه فرابنفش استفاده مي شود، ماسک ها الگوهاي
 مداري مختلفی را ايجاد مي کنند. اساس ساخت يك CPU ، تکرار مرتب اين
 فرآيندمي باشد. اين فرآيند آنقدر تکرار مي شود تا لايه هاي چندگانه اي روي
 هم به شکل پشته، ايجاد شوند. يك عدسي، انعکاس ماسک را به شکلي
 تمرکز يافته ، به يك نقطه مرکزي کوچک، ساده مي کند. به طور نمونه، نتيجه
 چاپ روي ويفر 4 بار کوچک تر از الگوي ماسک مي باشد.

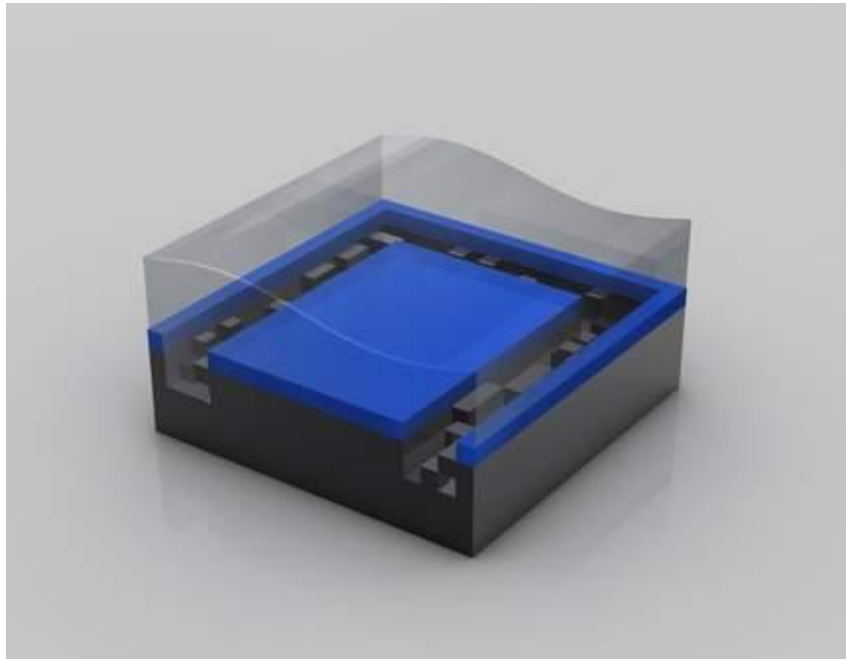

8- در تصویر بعد مشاهده این موضوع هستیم که چگونه يك عدد ترانزیستور، ساخته شده و پدیدار می شود. يك ترانزیستور به عنوان يك سوئیچ عمل کرده و روند جریان الکتریکی در يك تراشه کامپیوتر را کنترل می کند. تحقیق و پژوهش های شرکت Intel در توسعه و پیشرفت ترانزیستورها نقش زیادی ایفا کرده است و اندازه آنها را نیز بسیار کوچک نموده است. تا جایی که آنها ادعا می کنند 30 میلیون از ترانزیستورها را می توان بر سر يك سنجاق (یا يك میخ کوچک) قرار داد.

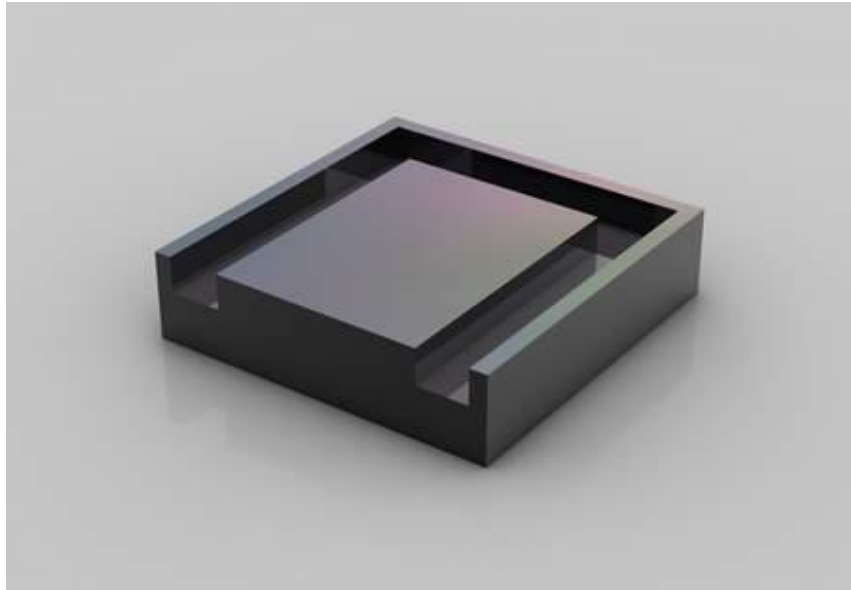
9 - بعد از اینکه ترانزیستور در معرض اشعه فرابنفش قرار گرفت، ناحیه آبی مقاوم شده (یعنی ناحیه ای که در معرض اشعه قرار گرفته است) با استفاده از يك حلال، به طور کامل حل می شود.

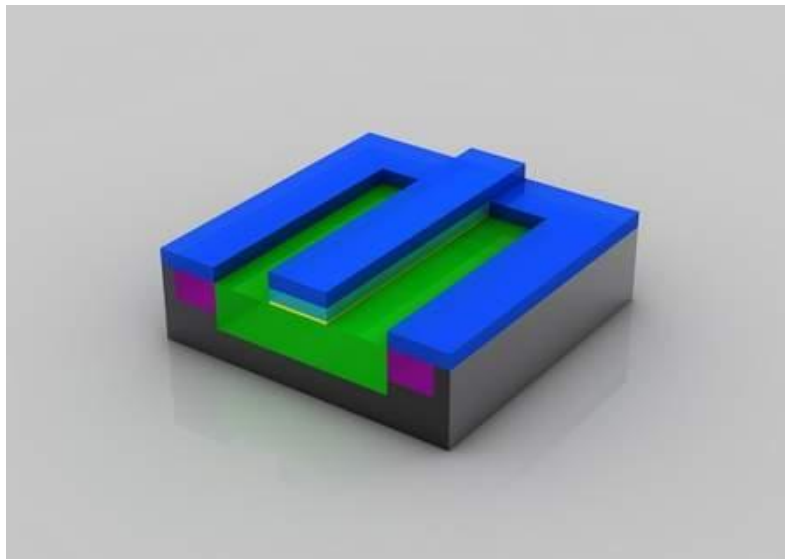
این مسئله يك الگوي پایدار (PR) ساخته شده از ماسك را آشكار مي کند .
ترانزیستورها اوليه وهمچنين تمام اتصالات و ارتباطات داخلي از اين نقطه نظر
الهام گرفته اند.
10- لايه مقاوم (PR) مذکور از مواد ويغر محافظت مي کند تا از خارج تراشیده
نشوند(کنده کاري نشوند) مناطقي که بدون محافظ هستند، با استفاده از
محصولات و تغييرات شيميايي، تراشیده مي شوند.

11- بعداز کنده کاري (PR) (Photo Resist) برداشته شده و شکل مطلوب آن
پدیدار
مي شود (مطابق شکل)

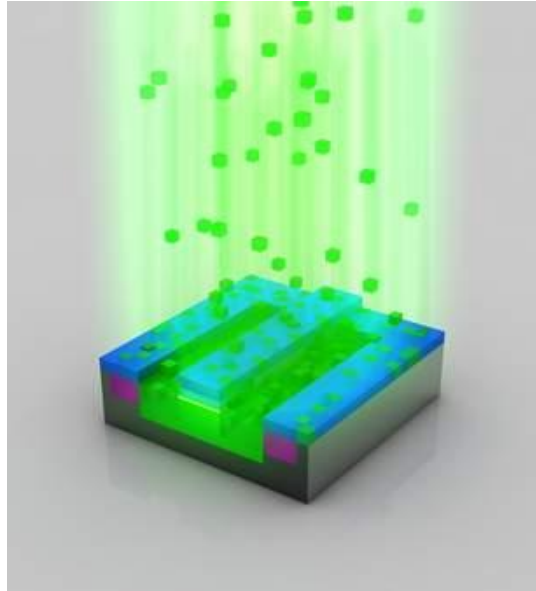

12- لایه های مقاوم بیشتری (لایه آبی رنگ موجود در تصویر) به کار گرفته می شود و این لایه مجدداً در معرض اشعه فرابنفش قرار می گیرند. این نواحی قبل از ورود به مرحله بعد (یعنی مرحله ناخالص سازی یا تلغیظ یون) مجدداً با شست و شو پاک می شوند. این مرحله مرحله ای است که ذرات یون در معرض ویفر قرار می گیرند و این اجازه را به سیلیکون می دهند تا خصوصیات شیمیایی خود را تغییر دهد. این مسئله منجر می شود CPU بتواند جریان الکتریسیته را کنترل کند.

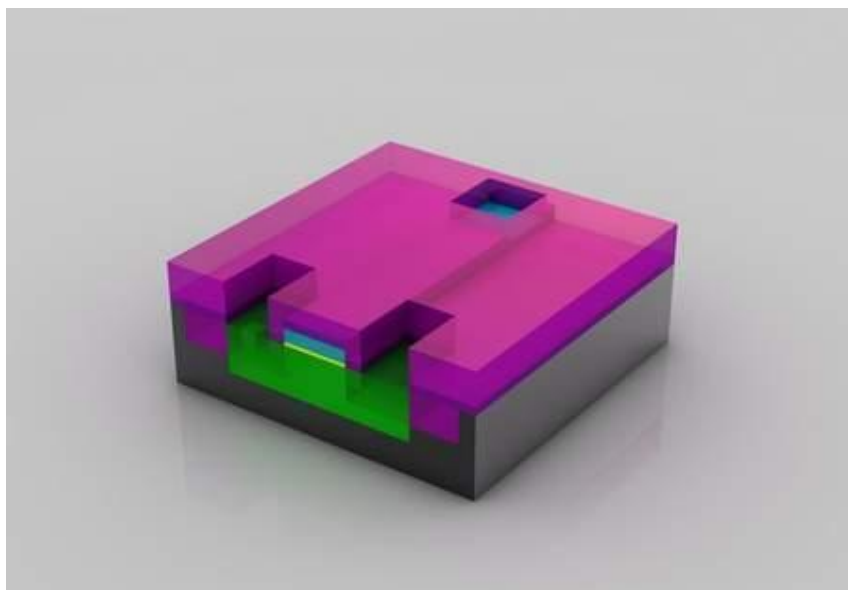

13- طی یک فرایند که القا یون نامیده می شود (شکلی از فرایند تلغیظ) ناحیه در معرض قرار گرفته سیلیکون ویفر توسط یون ها بمباران می شود. یونها در سیلیکون ویفر القا می شوند. (کاشته می شوند) تا راهی را که سیلیکون در

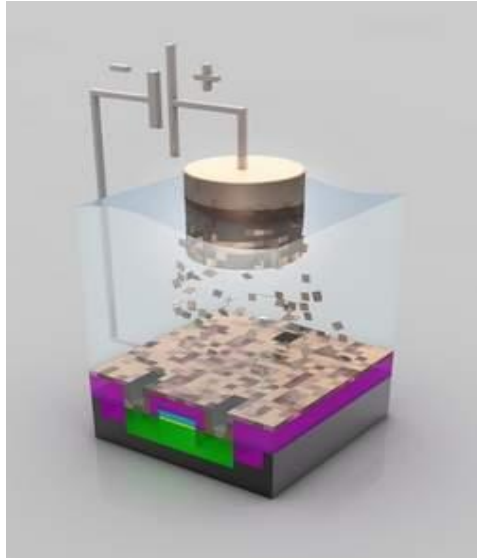
این نواحی الکتروسیته را هدایت می کند، تغییر دهند. یون ها با سرعت خیلی زیاد به سطح ویفر سوق داده می شوند یک میدان الکتریکی سرعت یونها را تا بیش از 300000 کیلومتر بر ساعت (تقریباً 185000 مایل بر ساعت) افزایش می دهد.

- 14- بعد از مرحله القای یون لایه مقاوم (PR) برداشته شده و موادی که می بایست تلغیظ می شدند حالا دارای اتم های مخالف می باشند
- 15- این ترانزیستور به مرحله اتمام ساخت نزدیک است 23 عدد روزنه (حفره) روی لایه عایق بالایی ترانزیستور ایجاد شده است. این 3 روزنه با مس (Copper) پر می شوند این مسئله امکان برقراری ارتباط با سایر ترانزیستورها را فراهم می کند.

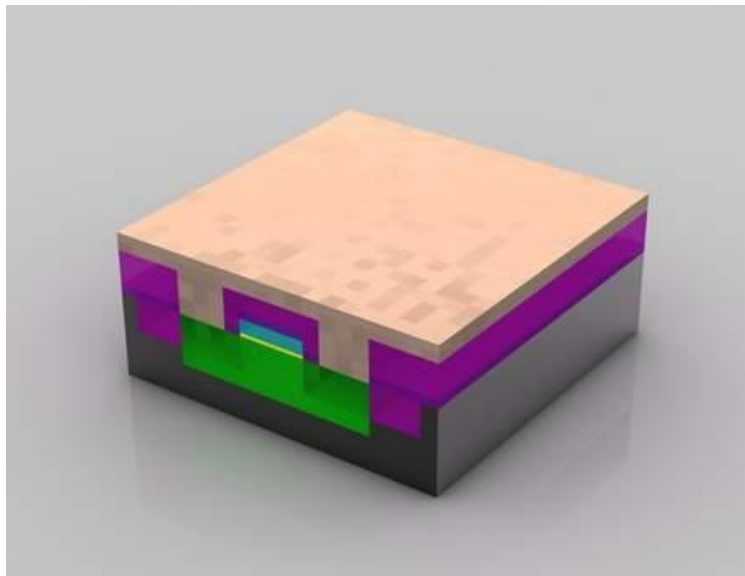

16- در این مرحله ویفرها در یک محلول سولفات مس قرار می گیرند یون های مس، طی فرایندی به نام Electroplating (یا همان آب کاری الکتریکی) روی ترانزیستور ته نشین می شوند . یون های مس، از قطب مثبت (Anode) به سمت قطب منفی (Cathode) که توسط ویفر نمایان می شود، حرکت می کنند.

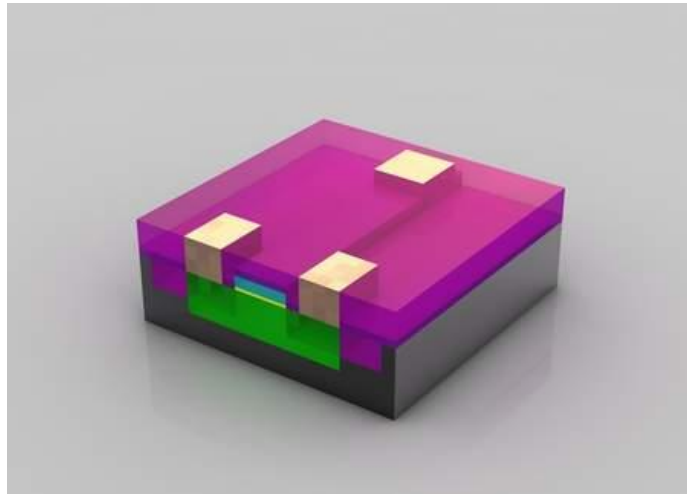
17- در نهایت یون های مس، به شکل یک لایه نازک بر روی سطح ویفر نشست می کنند.

18- همان طور که در تصویر زیر مشاهده می کنید، مواد اضافی حذف شده و تنها یک لایه خیلی نازک از مس، باقی مانده است (در نهایت 3 حفره ای که در مورد آنها قبلا صحبت شد نیز با مس پر شدند)

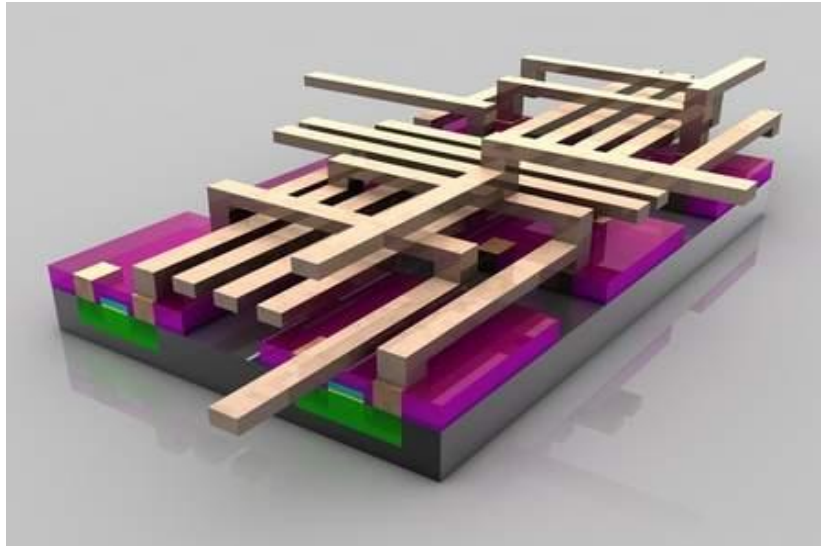

19- لایه های فلزی چند گانه ای برای برقراری ارتباط و بهم پیوستن ترانزیستورهای مختلف، ساخته می شوند. اینکه این اتصالات چگونه سیم کشی شوند و چطور این ارتباط برقرار شود، توسط تیم معماری و طراحی که کارایی و عملکرد پردازنده مربوطه را توسعه می دهند، مشخص می شود هنگامی که تراشه های کامپیوتر خیلی مسطح (Flat) به نظر می رسند، در حقیقت آنها از بیش از

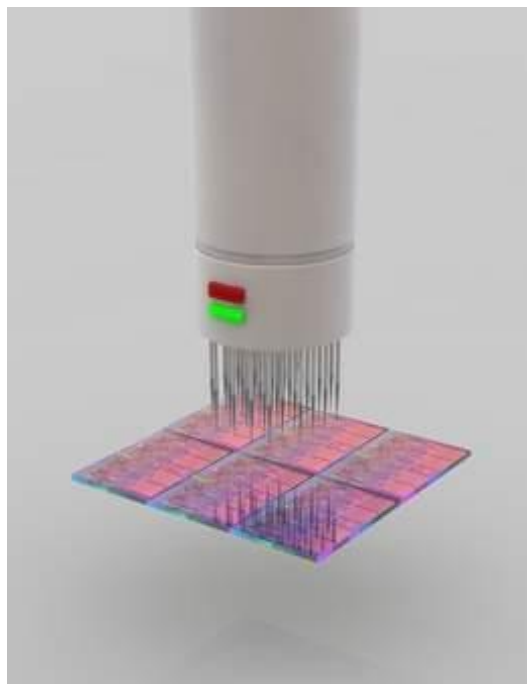
<20> لایه برای ساختن مدارات پیچیده تشکیل شده اند. وقتی با جزئیات بیشتری به یک تراشه بنگرید، یک شبکه پیچیده از خطوط مدار و ترانزیستور را که شبیه به سیستم بزرگراه های چند طبقه آینده می باشد مشاهده خواهید نمود.

20- عملکرد هر کدام از ویفرهای آماده در این مرحله تست می شود در این گام الگوهای تست تک به تک تراشه ها تغذیه شده (یعنی روی تک تک آنها تست می شود) و پاسخ دریافتی مانیتور شده و با پاسخ صحیح مقایسه می شود.

21- بعد از تست ها مشخص مي شود که ويفر بازده خوبي از واحدهاي پردازنده در حال کار را دارا مي باشد در اين مرحله ويفر به قطعاتي کوچک تر برش داده مي شود (Called Dies)

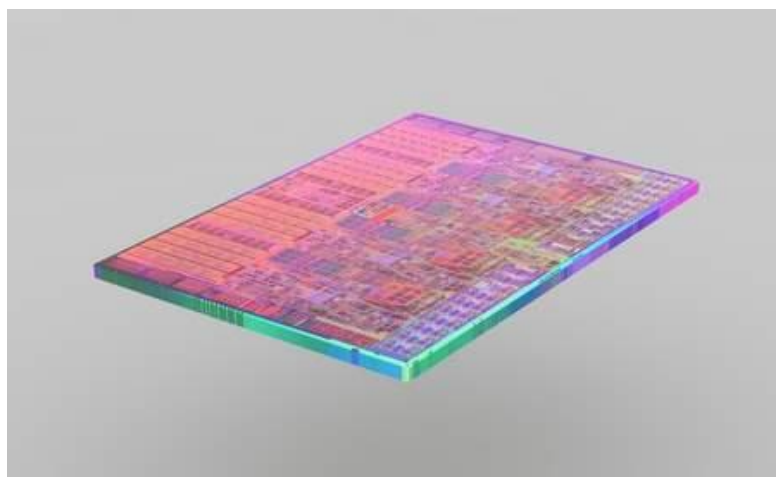
22- die هايي که نسبت به الگوي تست پاسخ صحيح نشان داده اند، وارد مرحله بعد (يعني مرحله بسته بندي) مي شوند Die. هاي بد کنار گذاشته مي

شومند.

23- در تصویر بعد يك Die را مشاهده مي كنيد كه در مرحله قبلي مرحله Slicing برش داده شده است Die. كه شما مشاهده مي كنيد يك Die از پردازنده هسته اي شرکت Intel (Core i 7) مي باشد.

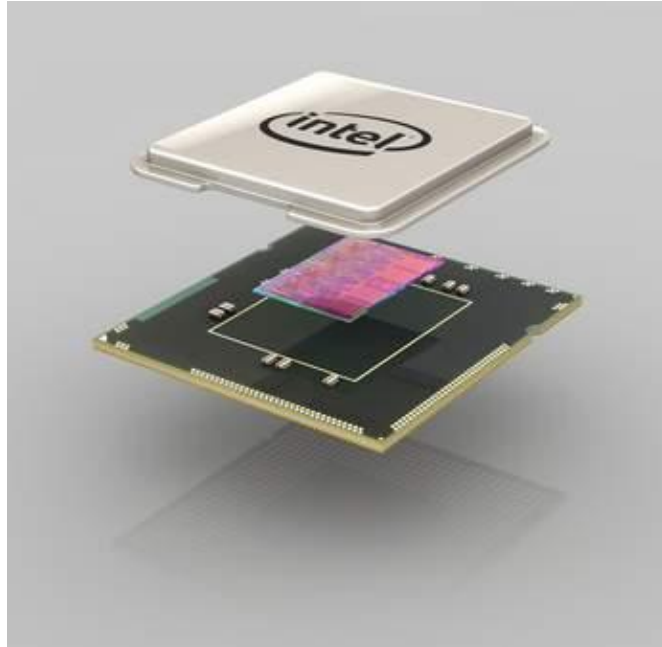
نماي Die پردازنده Core i7 از نمايي ديگر. در شكل بعد دياگرام يك Die پردازنده Core i7 را مشاهده مي كنيد.

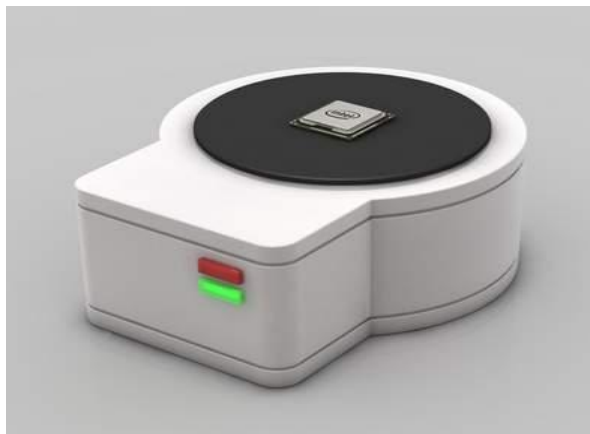
24- زير لايه شكل 25، Die و پخش كننده حرارت (Heat Spreader) در کنار همديگر قرار مي گيرند تا شكل نهايي پردازنده كامل شود

توسط زیر لایه سبز رنگ يك واسطه الكتريكي و مكانيكي (اتوماتيك) براي پردازنده ساخته مي شود تا بتواند با ساير اجزاي سيستم ارتباط برقرار كند. پخش كننده حرارت نقره اي رنگ يك واسطه حرارتي مي باشد كه خنك كننده هاي روي آن قرار گرفته و باعث مي شود پردازنده حين كار نيز خنك بماند.

- 25- يك ريز پردازنده داراي پيچيده ترين فرايند توليد محصول روي كره زمين است. در حقيقت توليد آن صدها مرحله طول مي كشد و تنها بخش هاي مهمي از آن در اين مقاله عنوان شد.
- 26- در طول مرحله پاياني تست، ويژگي هاي كليدي پردازنده تست مي شوند (ويژگي هاي مهمي مانند اتلاف قدرت، حداكثر فرکانس و غيره).

- 27- با توجه به نتايج تستها و همچنين مدل و قابليت پردازنده آنها در جعبه هاي مخصوص به خود جهت حمل و نقل قرار مي گيرند. اين فرايند Binning نام دارد.

مرحله Binning حداکثر فرکانس عملیاتی یک پردازنده و دسته هایی که تقسیم بندی شده اند و با توجه به ویژگی های ثابتشان فروخته می شوند را تعیین می کند.

28- پردازنده های تولیدی و تست شده (در تصویر بالا پردازنده Core i7 را مشاهده می کنید) در جعبه های مخصوص به خود قرار گرفته و برای فروش در فروشگاهها آماده می شوند.

دو وظیفه اصلی پردازنده :

- انجام محاسبات روی داده ها
- انتقال و جابه جایی داده ها

مراحل کاری CPU :

اگر کمی بیشتر پیش برویم مطالب زیاد و مشترکی بین CPU های مختلف باقی می ماند که قابل بحث می باشد مانند ثبات ها (Register) که قطعه بسیار کوچکی از جنس حافظه می باشند و می توانند نتایج اعمال منطقی را در خود ذخیره کنند.

CPU های مختلف دارای رجیسترهای گوناگون می باشند. بعضی از رجیستری ها برای نگهداری نتایج اعمال استفاده می شود و بعضی دیگر به عنوان اشاره گر و برخی نیز برای اهداف دیگر می باشند. بعنوان مثال رجیستر AX برای نگهداری نتیجه یک عمل دودویی منطقی یا ریاضی بکار می رود و رجیستر (PC) Program Counter یک اشاره گر است که باید به دستوری که در لحظه بعد توسط CPU اجرا شود اشاره کند. برای انجام یک عمل توسط CPU مراحل

زیادی باید طی شود تا آن عمل انجام شده و نتیجه مطلوب حاصل گردد.

- به طور خلاصه برای انجام يك دستور مراحل زیر انجام می شود:
  - ابتدا عملیات Fetch ، یعنی آوردن دستور از داخل حافظه (RAM) به داخل CPU انجام گیرد.
  - بعد از این مرحله دستور باید Decode شده تا CPU متوجه شود که چه عملی باید انجام گیرد.
  - در مرحله بعد عمل Execute انجام می گیرد که دستور در واقع در این مرحله اجرا می گردد. انجام این اعمال بر عهده قسمت های گوناگونی از CPU می باشد که تمامی آنها توسط مولد پالس ساعت CPU همزمان می گردند.
  - منظور از دستور در این مرحله ساده ترین نوع دستورات می باشد مثلاً ضرب دو مقدار با یکدیگر و یا جمع کردن عددی با عدد دیگر.
  - مجموعه دستوراتی که در يك CPU می توانند مورد استفاده قرار گیرند Instruction Set (دستورالعمل تنظیم) نام دارد.

سرعت پردازنده و Clock Puls :

کارایی ، کلید موفقیت يك CPU می باشد. اعمالی که باعث می شود کارایی يك CPU افزایش یابد ، مواردی هستند که موجب برتری يك CPU اینتل به AMD و یا بالعکس می شود. یکی از راه های افزایش کارایی ، بالا بردن سرعت ساعت (Clock Speed) پردازنده می باشد. همانطور که می دانید پردازنده ها برای کار نیاز به عاملی به نام Clock Puls (پالس ساعت) دارند. پردازنده ها فرکانس پایه که اکثراً سرعت پایینی هم دارد (مثلاً 133 یا 200 مگاهرتز) را از مادر برد می گیرد و بر اساس سرعت خود آن را در يك ضربی خاص ضرب می کند تا فرکانس اصلی پردازنده را ایجاد کند به عنوان مثال يك پردازنده Pentium 4 2.8GHz که FSB آن 533 مگاهرتز می باشد فرکانس 133 مگاهرتز را از مادربرد می گیرد و آن را در عدد 21 ضرب می کند. این پردازنده در هر ثانیه 2800 میلیون پالس تولید می کند در نتیجه اگر به طور مثال هر دستورالعمل در يك پالس انجام گیرد این پردازنده قادر است در هر ثانیه 2800 میلیون دستورالعمل را اجرا کند بنابراین در يك پردازنده هر چه تعداد پالس ها در يك ثانیه افزایش یابد تعداد دستورات بیشتری در هر ثانیه انجام شده و کارایی CPU افزایش می یابد.

اما نکته قابل توجه اینست که افزایش سرعت با مشکلاتی نیز همراه خواهد شد بطور مثال افزایش بیش از حد سرعت می تواند در نحوه عملکرد ترانزیستور

ها تاثیر زیادی ایجاد کند که مسئله موجب از کار افتادن پردازنده و بیش از حد داغ شدن آن می شود.

Pipelining:

متداولترین راه برای افزایش سرعت یک پردازنده ، بالا بردن فرکانس آن می باشد اما راه های دیگری نیز وجود دارد که به وسیله آن می توان مقدار قابل توجهی کارایی یک پردازنده را افزایش داد راه هایی چون استفاده از Pipelining ، حافظه نهان (Cache Memory) و Dual Core .

Pipelining ، روشی می باشد که مدت زیادی است در پردازنده ها از آن استفاده می شود در این روش پردازنده ها کمی باهوش تر عمل می کند

برای واضح تر شدن موضوع Pipelining ، مثالی از اجرای یک دستور در CPU را شرح می دهیم ؛ یک پردازنده را در نظر بگیرید که در هر پالس یک دستورالعمل را اجرا می کند. در اولین پالس ، دستور را از داخل حافظه اصلی (RAM) به داخل CPU انتقال داده می شود. در پالس بعدی CPU دستور را Decode و در پالس سوم دستور اجرا می شود . در پالس چهارم نتیجه عمل ذخیره می گردد که این چرخه به صورت متوالی ادامه پیدا خواهد کرد.

در صورتیکه یک پردازنده دارای قابلیت Pipelining باشد می تواند چند عمل را در یک زمان و به صورت موازی انجام دهد بدین ترتیب که:

- در پالس اول ، دستور اول از حافظه اصلی خوانده می شود
  - در پالس دوم ، دستور اول Decode گشته و همزمان دستورالعمل دوم از حافظه اصلی خوانده می شود.
  - در پالس سوم ، دستورالعمل اول اجرا ، همزمان دستورالعمل دوم Decode و دستورالعمل سوم از حافظه اصلی خوانده می شود
- بدین ترتیب این کارها همگی در یک زمان انجام می گیرند که به Pipelining معروف می باشد.

طراحان و کارشناسان با انجام تغییر در معماری CPU ها توانستند با تکنولوژی Pipelining کارایی پردازنده را تا 4 برابر افزایش دهند.

نتیجه ای که از این قسمت می توان گرفت اینست که سرعت در پردازنده ها فقط به عامل فرکانس بستگی ندارد بلکه فرکانس فقط یکی از عوامل مهم در سرعت آنها می باشد به همین دلیل است که کمپانی AMD بر خلاف اینتل نام پردازنده های خود را بر حسب فرکانس بیان نمی کند بطور مثال پردازنده AMD Athlon XP 1800+ دارای فرکانسی معادل 1533 مگاهرتز می باشد اما اینتل

تمام مدل های خود را برحسب سرعت فرکانس آنها بیان می کند به (Pentium 4 2800MHz).

از دیگر مشخصات و اصطلاحات این مبحث میتوان به BUS اشاره کرد. واحد پردازشگر مرکزی برای ارتباط با دنیای خارج خود میتواند به حجم خاصی اطلاعات را دریافت و یا ارسال کند... این گذرگاه را با نام باس میشناسیم و یکای آن را مگاهرتز می نامیم.

در بررسی سی پی یو ها به اصطلاحی دیگر احتمالا برخورد کرده این با نام (Cache کش). کش به حافظه ای بسیار سریع و گران قیمت گفته میشود که همیشه مقدار کمی از آن در سی پی یو تعبیه میشود. کار کش نگهداری اطلاعاتی برای سی پی یو است که در هنگام پردازش اطلاعات به آنها نیاز سریع دارد.

حافظه ی کش در سه سطح وجود دارد و با حجم های مختلف. سطح اول یا ۱L، سطح دوم یا ۲L و سطح جدیداً ۳. معمولاً کش ۱ را بر روی خود سی پی یو قرار میدهند و به همین دلیل آن را internal cache می نامند ولی کش ۲ بر روی برد اصلی (mainboard) تعبیه میشود و آن را external cache میخوانند

: Cache Memory

یکی دیگر از راه های افزایش کارایی در پردازنده ها استفاده از حافظه نهان یا همان Cache Memory می باشد.

با يك مثال وظیفه حافظه نهان (Cache Memory) را شرح می دهیم :
بخش بایگانی اداره ای را در نظر بگیرید . کارمند این بخش ، پرونده ها را منظم در قفسه های متراکم و شلوغ قرار داده است .
فرض کنید پیدا کردن يك پرونده بطور میانگین يك دقیقه از وقت کارمند را بگیرد. اگر کارمند قسمت بایگانی احتمال دهد که ممکن است مجدداً به این پرونده مراجعه شود و به جای آنکه آن را مجدداً در قفسه قرار دهد روی میز خود بگذارد در مراجعه بعدی به همان پرونده دیگر زمانی برای جستجو و پیدا کردن آن تلف نخواهد شد .

وظیفه حافظه نهان یا Cache Memory نیز دقیقاً همین است . حافظه نهان در حقیقت همان میز کارمند است (که در مقایسه با قفسه ها از ابعاد بسیار کوچکی برخوردار می باشد) و پرونده نیز در حکم دستور العمل و یا داده ای می باشد که از آن زیاد استفاده می شود. پردازنده در هنگام اجرای يك برنامه و خواندن اطلاعات از حافظه اصلی ، با دستورات و یا داده هایی برخورد می کند که به دفعات از آنها استفاده می شود.

برای جلوگیری از مراجعه از تکرار مراجعه پردازنده به حافظه اصلی برای خواندن دستورات و یا داده های تکراری این اطلاعات به قسمتی به نام حافظه Cache منتقل می گردد. این حافظه به دلیل اینکه از نوع حافظه های Static می باشد (بر خلاف حافظه اصلی که از نوع Dynamic می باشد) دارای سرعت بسیار بیشتری نسبت به حافظه اصلی است و زمان مراجعه به آن بسیار کمتر از زمان مراجعه به حافظه اصلی (RAM) می باشد. همانطور که می دانید حافظه اصلی (RAM) از تعداد بسیار زیادی خازن تشکیل شده است اما در Cache Memory همانند CPU در ساختمان آن از ترانزیستور استفاده شده است و به همین دلیل است که افزایش مقدار Cache در پردازنده ها با افزایش قیمت همراه است. در حال حاضر مقدار حافظه نهان در پردازنده ها معمولی از 256 کیلو بایت تا 1 مگابایت می باشد.

CPU و اصطلاح نانومتر تکنولوژی:

همانطور که در ابتدا نیز به آن اشاره شد یک پردازنده متشکل از چند صد میلیون ترانزیستور است.

استفاده از Pipelining، Cache Memory و موارد دیگر در ساختار داخلی پردازنده ها موجب افزایش تعداد ترانزیستور ها می شود بطوریکه در پردازنده جدید تعداد ترانزیستور ها تقریباً دو برابر شده است. این افزایش ترانزیستور ها موجب شد که متخصصان شرکت های سازنده پردازنده رو به کاهش اندازه ترانزیستور ها بیاورند تا بتوانند از ترانزیستور های بیشتر در هسته پردازنده استفاده نمایند.

تا دو سال قبل اندازه هر ترانزیستور 180 نانومتر بود که بعد از مدتی به 130 نانومتر و 90 نانومتر رسید و اخیراً نیز اینتل پردازنده Pentium D 900 را با تکنولوژی 65 نانومتر عرضه کرده است. اما مشکلی که با افزایش تعداد ترانزیستور ها پیش آمده اینست که این عمل موجب افزایش توان مصرفی و همچنین تولید گرمای بسیار زیاد توسط CPU می باشد.

اسمبل یک Cpu :

اگر از یک سی پی یو سوکت دار استفاده می شود: باید CPU را از لبه هایش در دست بگیریم و به گوشه های ردیف بین های آن نگاه کنیم، یک یا دو تا از گوشه ها باید بین های کمتری از بقیه داشته باشند. سپس به سوکت روی مادربرد نگاه می کنیم و گوشه هایی که مشابه با گوشه های CPU است را شناسایی می کنیم. سپس بازوی کوچک را بلند کرده و به نزدیک سوکت مادربرد برده و به ملایمت و آرامی، با هم خط کردن گوشه های مناسب و مقتضی CPU، را در سوکت قرار می دهیم. در هنگام داخل کردن CPU از فشار

استفاده نمی کنیم CPU . باید به درستی در جای خود بلغزد و قرار گیرد. اگر این گونه نشد ، اطمینان پیدا می کنیم که بازوی آزاد سازی سوکت کاملاً بلند شده باشد و گوشه های تک CPU با گوشه های مربوطه در سوکت ، تطابق داشته باشند . سپس بازو را به پایین فشار داده و مطمئن می شویم که آن را در جای درست خود چفت کرده ایم

سپس کولر CPU را اضافه می نماییم . برخی از کولر های CPU ، نوارهای گرمایی از قبل تعبیه شده دارند که در جایی قرار دارد که در تماس با CPU است . اگر کولر از این گونه بود ، هر گونه پوشش محافظ را جدا می کنیم (معمولاً نوار از پلاستیک آبی) . اگر کولر نوار گرمایی متعلق به خود را نداشت ، مقدار کمی از خمیر گرمایی را در وسط CPU پخش می کنیم (خمیر گرمایی خیلی موثر تر از نوار گرمایی است ، بنابراین اگر کولر نوار داشته باشد ممکن است کار بهتر این باشد که آن را جدا کنیم) . کولر CPU را به سوکت ، همان طور که در دستورالعملهایش توضیح داده شده مرتبط می سازیم . در مکانیزم بستن کولر ممکن است به مقدار زیادی فشار احتیاج باشد ، ولی از فشار دادن کولر به طور شدید به طرف پایین بر روی هسته CPU اجتناب می کنیم ، فشار مستقیم زیاد می تواند هسته های Athlon را خرد کند . ممکن است بهتر این باشد از یک سری انبردست های با سرهای برآمده سوزنی برای متصل کردن کولر استفاده کنیم . سرانجام ، کابل های تغذیه کولر را به محل سه شعبه ای نزدیک ، بر روی مادربرد متصل می سازیم.

اگر از CPU اسلاتی استفاده می شود : اگر قبلاً کارت CPU را به درون کارتریج / کولر وارد نکرده اند ، این کار را انجام می دهیم . محل های نصب کارتریج را به سوراخ های مقتضی موجود بر روی مادربرد پیوند می زنیم . کارتریج را به درون اسلات CPU وارد می کنیم و آن را با محل های نصب محکم می سازیم . کابل های تغذیه کولر را به محل سه شعبه ای نزدیک ، بر روی مادربرد متصل می سازیم.

چرا CPU های چند هسته ای ؟

1 - تقسیم بار سیستم :

در اکثر اوقات بیش از یک task در سیستم در حال اجرا است و گاهی اوقات task ها در صف انتظار برای CPU هستند . در چنین وضعیتی وجود 2 یا چند هسته در پردازنده باعث میشود بار از روی یک هسته به روی 2 یا چند هسته تقسیم شود .

2- زیاد شدن توان عملیاتی (throughput) :

منظور از throughput تعداد کارهایی است که در یک واحد زمانی تمام می شود. بدیهی است هرچقدر تعداد پردازنده ها بیشتر باشد ، تعداد کارهای که در یک واحد زمانی پایان می یابد بیشتر است . البته این نسبت خطی نیست مثلا اگر تعداد پردازنده ها n باشد سرعت اجرای برنامه ها n برابر نمیشود چرا که بخشی از وقت پردازنده ها جهت مسائل کنترلی ، امنیتی و سوئیچ کردن به هدر میرود .

3- اجرای بهتر برنامه های سنگین (برنامه هایی با چند thread مثل بازی های با گرافیک بالا) :

اجرای برنامه هایی با چند thread که در یک لحظه برای اجرای مطلوب به چند پردازش همزمان نیاز دارند برای یک پردازنده تک هسته ای عملا امکان پذیر نیست . این گونه برنامه ها مثل بازی های با گرافیک و هوش مصنوعی بالا ، در هر لحظه ، باید اطلاعات زیادی را برای پردازش و ساخت صحنه های بعدی بازی ، با توجه به عملکرد لحظه ای قبل کاربر ، پردازش کنند ، نمی کنند .

4- به بن بست رسیدن روش بالا بردن فرکانس کاری پردازنده های تک هسته ای :

دو شرکت Intel و AMD برای بهتر کردن کارایی پردازنده های تک هسته ای خود فرکانس کاری آنها را تا حد 3GHz بالا بردند ولی :

a. با بالا بردن فرکانس کاری پردازنده های تک هسته ای دیگر راندمان بالای آنها دیده نشد و این پردازنده ها جواب گویی خوبی به برنامه های سنگین نداشتند

b. با بالا بردن فرکانس کاری مشکلاتی از جمله گرمای بیشتر در هسته و مشکلاتی در sculling مدارات مجتمع ان بوجود آمد که منجر به منصرف شدن این دو شرکت از ادامه ی این روند شد .

5- وجود کش L1 و L2 بصورت جداگانه برای هر هسته :

وجود دو لایه کش برای هر کدام از هسته ها باعث می شود علاوه بر آنکه این نوع پردازنده ها به وسطه چند هسته ، پردازش سریعتری داشته باشند بتوانند اطلاعات مورد نیاز در پردازش را سریعتر بدست آورند و به طور کلی فرآیند ها سریعتر به پایان برسند .

6- صرفه جویی در هزینه ها :

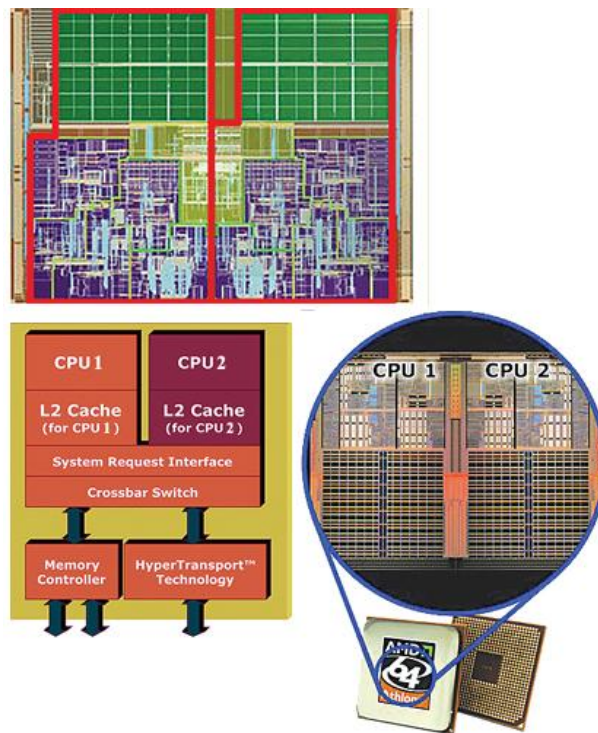
از آنجا که پردازنده های چند هسته ای منابع تغذیه، دیسک ها ، حافظه ها و ادوات جانبی را بصورت مشترک استفاده میکنند ، در هزینه های سخت افزاری صرفه جویی قابل ملاحظه ای می شود . همچنین این پردازنده ها صرفه جویی در زمان و انرژی مصرفی را نیز به همراه دارند که از جمله مهمترین منابع در اختیار بشر هستند .

7- تحمل پذیری در برابر خطا (fault-tolerate) :

سیستم های مالتی پروسسور (چند هسته ای) اعتماد را افزایش می دهند ، چرا که خرابی یک CPU سبب توقف سیستم نمی شود بلکه تنها سبب کند شدن آن خواهد شد . این توانایی graceful degradation نامیده میشود

پردازنده های دو هسته ای :

شرکت های Intel و AMD با کاهش سایز ترانزیستورها سعی می کنند تا بتوانند از ترانزیستورها بیشتری در یک CPU استفاده کنند. این قابلیت موجب شده است که این شرکت ها بتوانند در یک پردازنده از دو هسته (Dual Core) و 4 ، 6 استفاده کنند این عمل در افزایش کارایی پردازنده ها بسیار موثر می باشد.

شکل 2 : نمایی از داخل یک پردازنده دو هسته ای.

همانطور مشاهده می شود دو هسته کاملاً مشخص شده است.

دماهای نرمال : Cpu

دما Cpu باید کمتر از ۶۳ و دمای گرافیک تا ۸۰ درجه می تواند شود.

تأثیر دمای زیاد بر روی CPU :

- کار کردن CPU در دمایی بالاتر از حدی که شرکت سازنده برای آن تعریف نموده است موجب بروز مشکلات زیر می گردد:
- کاهش عمر CPU
- هنگ کردن های ناگهانی
- ریست (reset) شدن های ناگهانی
- در نهایت میتواند منجر به سوختن CPU شود
- گرم شدن بیش از حد CPU در برخی موارد می تواند منجر به عملکرد نا صحیح آن گردد که موجب پدیدار شدن صفحه ناخوشایند آبی رنگ مرگ در زمان بارگذاری (loading) و یا نصب سیستم عامل گردد (به یاد داشته باشید که مشکلات دیگری نیز میتواند این چنین آثاری داشته باشد که به بیش از حد گرم شدن CPU ارتباطی ندارد). در برخی موارد نیز ممکن است که CPU در شرایط دمای بیش از حد تا مدتی درست کار کند ولی بعد از گذشت مدت زمانی شروع به آسیب دیدن می کند.
- برای جلوگیری از مشکلاتی که ناشی از بیش از حد گرم شدن CPU است می بایست شرایط زیر فراهم گردد ضمناً به کار بردن فن مرغوب برای CPU و همچنین استفاده صحیح از خمیر سیلیکون که قبلاً نیز به آن اشاره شد از عوامل تأثیر گذار می باشد.
- کاهش دمای اتاق
- تسهیل جریان هوای داخلی کیس

تعدادی از مشکلات احتمالی Cpu و چگونگی کمتر شدن آن:

مشکل اول : اگر سیستم را روشن می کنید و پس از چند دقیقه سیستم دوباره Restart میشود، یکی از دلایل می تواند مربوط به پردازنده ی مرکزی باشد که آن هم میتواند شامل ۲ دلیل شود:

- 1- پایه ی خنک کننده (Fan) از جای خود خارج، شکسته یا لرزش دارد.
- 2- خمیر سیلیکون خوب عمل نمی کند.

مشکل دوم : کنده شدن پایه های CPU

په سری از پایه های با جریان بالا (مثل پایه های تغذیه) را چندجا قرار میدهند که اگر پایه کنده شدن از این دسته باشد مشکلی برای کار کردن Cpu رخ نخواهد داد ولی اگر از دسته پایه های اصلی ریزپردازنده باشد به طور حتم باید

تعویض گردد ، برای جهت تشخیص این سیگنال پایه ها را می توان از سایت شرکت مربوطه پیدا کرد.

مشکل سوم : ارور CPU overload/audio drop out detected ، زمانی که اسپیکرها را به قسمت مانیتور کارت صدا وصل کنید پیغام بالا نمایش داده خواهد شد.

پیامی که به شما هشدار داده در مورد اورلود Cpu می باشد و باید تعویض شود.

مشکل چهارم : پیغام CPU over temperature error! Press F1 to resume در هنگام روشن شدن کامپیوتر .

این گونه مشکلات بیشتر مربوط به بایوس هست و پیغامی را نمایش می دهد که با زدن یک دکمه ادامه کار انجام خواهد شد.
راه حل : ابتدا باید بایوس مین رو آپدیت و سپس دیفالت کرد در صورتی که مشکل برطرف نگردد می تواند از CPU باشد که می توانید آنرا خارج نموده و مجددا در جای خود قرار دهید یا جهت اطمینان بیشتر آنرا تعویض نموده و تست گردد.
از دیگر علت هایی که باعث نمایش این پیغام می گردد می توان به خرابی باتری مین اشاره نمود.

مشکل پنجم : اسلوموشن شدن

دلیل: با بالا رفتن دما ، سیستم به حالت اسلوموشن شدن در می آید

مشکل ششم : ممکن است از فنی استفاده کنید که دو پایه آن بنابه دلایلی شکسته باشد.

راه حل : باید در هر صورت درست شود چون اتصال ناقص Cpu به سینک باعث بالا رفتن دما و در نهایت از بین رفتن CPU میشود.

مشکل هفتم : پیغام Intel Cpu encode loading error

این خطا معمولا به این معنی می باشد که مادربرد نوع Cpu را تشخیص نمیدهد . با وجود این مشکل سیستم به درستی کار کرده ولی فقط نمی تواند تشخیصی دهد که دقیقا کدام نوع از Cpu را داریم. این مشکل با update کردن bios قابل حل می باشد. در ضمن میتوانید با Disable کردن خاصیت توقف روی F1 هنگام خطا (یا (wait for F1 if error) درون bios این مشکل را نادیده بگیرید و سیستم هنگام بوت هیچ توقفی نکند و ویندوز به کار خود ادامه دهد

مشکل هشتم : دمای بالای CPU در زمان روشن شدن کامپیوتر

راه حل :

در محیط بایوس دور فن را چک کنید

ببرید default یکبار بایوس را به حالت

- از دیگر مشکلات فرعی می توان به کابل مانیتور اشاره کرد که با جابجا کردن محل اتصال کابل مانیتور به کیس مشکل حل می شود ، بدین ترتیب که کابل مانیتور را از پورتهی که بر روی مادربرد است به پورتهی که بر روی کارت گرافیک می باشد جابجا کنید

ویروس Cpu :

ویروسی که برای Cpu نوشته شده است قادر خواهد بود تا تعداد زیادی cmd.exe را اجرا کند تا با این کار میزان مصرف Cpu را افزایش دهد.

پردازنده های قلبی :

جهت تشخیص پردازنده های قلبی از اصل می توان از روش های زیر استفاده نمود :

۱ - روش چشمی: کج بودن نوشته های روی پردازنده - کم رنگ بودن نوشته ها - وجود خراش - وجود رنگ پریدگی چاپ قبلی - کوچک و بزرگ بودن حروف و عددها

۲ - شماره سریال: جهت دریافت شماره سریال های واقعی می توانید از برنامه ID CPU استفاده نمایید و یا به سایت پردازنده مربوطه متصل شوید .

۳ - اطلاعات بایوس .

۴ - اطلاعات برنامه های عیب یاب.

تفاوت های CPU های AMD و Intel چیست؟

تفاوت های CPU های AMD و Intel عبارتند از: ۱ AMD-براساس معماری اجرایی ۹ مرحله ای ساخته شده است اما معماری پردازنده های Intel شش مرحله ای می باشد. بدین معنا که AMD در هر چرخه کاری ۹ عملیات را انجام میدهد در حالی که Intel فقط ۶ عمل را می تواند انجام دهد. ۲ AMD- از ۶۴۰ Kb Cache برخوردار است در حالی که Intel ، از ۵۳۲ Kb برخوردار است هر چقدر که میزان Cache پردازنده بیشتر باشد ، پردازنده کارایی بیشتری خواهد داشت اطلاعات بیشتری میتواند ذخیره کند و دیگر لازم نیست پردازنده برای بدست آوردن اطلاعات یا دستور ها مدت زمان بیشتری را رفت و برگشت به حافظه برد اصلی برای جذب اطلاعات یا دستور العمل ها صرف کند. ۳ AMD- از مس برای اتصال ترانزیستور های بکار رفته در پردازنده ها استفاده میکند در صورتی که در

ساختمان پردازنده های Intel آلومینیوم بکار رفته است. مس هادی الکتروسیته بهتری است ، از این رو پهنای اتصالات بین ترانزیستورها را به میزان چشمگیری کاهش می یابد . که این امر باعث مصرف کمتر مواد اولیه و در نتیجه منجر به کاهش هزینه می شود این دلیل ارزان تر بودن AMD نسبت به P4 است. ۴- از دیگر تفاوت های میان AMD و Intel میتوان به راندمان Cache بروی چیپ اشاره کرد ، AMD از معماری انحصاری استفاده میکند که راندمان بیشتری نسبت بهتری نسبت به طراحی معماری غیر انحصاری Intel دارد. ۵- AMD از تکنولوژی پردازش موازی در مقایسه با Hyper-Threading اینتل استفاده میکند ، در بسیاری از کاربردهای امروزی فعال بودن Hyper-Threading کارایی پائین تری ارائه میدهد ، نتایج تحقیقات بیشمار منتشر شده در نشریات رایانه ای و پایگاههای اطلاعاتی معتبر بیانگوی این پدیده هستند. ۶- یکی دیگر از مهمترین نکات برتر پردازنده های AMD واحد ممیز شناور آن است که از FPU اینتل بسیار قویتر میباشد که این امر باعث اجرای سریع تر برنامه های چند منظوره (Multimedia) میشود. ۷- زمانی که اینتل P4 را طراحی کرد طول PIPELINE را از ۱۰ مرحله در P3 به ۲۰ مرحله افزایش داد Intel همین تغییر توانست که تعداد عملیاتی که در چرخه عملیاتی انجام می شود بصورت قابل ملاحظه ای کاسته میشود و از طرف دیگر افزایش طول PIPELINE نیازمند افزایش تعداد ترانزیستور ها برای انجام همان تعداد عملیات میباشد که این امر باعث افزایش اندازه هسته و بالا رفتن قیمت تولید میشود . در حالی که AMD با وجود افزایش فرکانس پردازنده های خود طول pipeline را به همان اندازه p3 یا k6 ثابت نگهدارد.

پایان

